

SOBRE LA BIOGRAFIA DE RAMON LLULL.

- Llull va néixer el 1232 i va morir el 1315. En quins països i sota quins reis va viure?

ANY	CIUTAT I PAÍS	REI
1235	Mallorca, Espanya	Pere de Portugal
1256	Barcelona, Espanya	Príncep Jaume.
1265	Mallorca, Espanya	Jaume I
1268	Montpellier, França	
1287	Roma, Itàlia.	Papa Gregori
1289	Montpellier, França.	
1292	Tunis, Tunísia.	Ciutat en mans dels hafsies.
1294	Nàpols, Itàlia.	Alemanys Hohenstaufen.
1297	París, França.	
1300	Mallorca, Espanya.	Jaume II
1301	Xipre,	Família de Guíldo de Lusignan
1303	Mallorca, Espanya	Jaume III
1307	Pisa,	Govern del Populo
1309	París, França.	
1311	Viena, Àustria.	Federico
1312	Mallorca, Espanya.	Rei Sancho
1313	Sicília, Itàlia.	Pere el Gran d'Aragó.

- Quins escriptors en català li són contemporanis?

Ramon Muntaner, Ramon Martí, Arnau de Vilanova, Cerverí de Girona, Bernat Desclot.

- Elabora un mapa dels recorreguts que va fer Llull, on hi consti el nom de la ciutat que va visitar i l'any en què ho va fer. Quins foren els esdeveniments mundials més importants que es produïren entre 1232 i 1315?
- Tenint en compte que les obres catalana i llatina de Llull (hem de deixar de banda l'àrab, que avui és perduda) ocupen unes 25.000 pàgines impreses, calcula quina mitjana de pàgines per dia va haver d'escriure des de la seva primera obra fins a l'última.

$1315 - 1271 = 44$ anys escrivint; $44 \times 365 = 16.060$ dies

$$\text{Mitjana} = \frac{25.000}{16.060} = 1,6$$

La mitjana de pàgines que va escriure Llull és 1,6 pàgines diàries.

- Ramon Llull va morir en un naufragi? En va patir algun?

Les darreres dades que tenim de Ramon Llull estan testimoniades per ell mateix. La llegenda hagiogràfica fingí un nou viatge a Mallorca, una nova travessia Bugia, la lapidació per part dels sarraïns, la pietat per part d'uns genovesos que recullen el seu cos quasi exànim i intenten de traslladar-lo a Gènova; però una tempesta els separa, i els emmena a la Ciutat de Mallorca, on en l'ampla badia el màrtir de Crist mor en ocea d'amor, com tant havia desitjat, i és sepultat amb gran fastuositat a l'església de Sant Francesc.

Al 1307, durant el seu segon viatge al nord d'Àfrica (a Bugia), pateix un naufragi a Pisa.

SOBRE EL LLIBRE DE LES BÈSTIES

- Fes un esquema del desenvolupament de la trama de tot el llibre. Indica sobretot allò que fa que l'acció avanci. Fixa't especialment en com Na Renard va preparant i va fent seu l'assalt al poder.

Tota la trama del llibre està impulsada per les accions de Na Renard.

Elecció del rei.

!

Demanda d'un consell per part del rei, on Na Renard no surt escollit.

!

Com a conseqüència d'això, Na Renard sentí ira contra el rei i comença la seva traïció contra ell.

!

Na Renard i l'Elefant arriben a un acord; l'Elefant esdevindrà rei i donarà grans honraments sempre que ella mati al rei.

!

Na Renard parla amb el bou i li diu que el rei porta mala vida. Llavors el bou promet que ell farà tot el bé possible per ajudar al rei i al poble. Na Renard deixà al Bou a una praderia, on ha de bramar fort tres vegades al dia.

!

Na Renard va a veure al rei, que està molt espantat pels crits del Bou. Na Renard diu al rei que ell portarà la bèstia utilitzant la seva astúcia.

!

Na Renard torna amb el Bou, li explica que ha de parlar al rei de la vida dels homes i aconsellar-li que faci amistat amb el seu rei i el porta a la Cort.

!

Un cop a la Cort, el rei, convençut pel Bou i Na Renard, decideix enviar missatgers i presents al rei dels homes com a mostra de bona voluntat. Envià el Linx i el Lleopard com a missatgers i el Gos i el Gat com a presents. Així el Bou esdevé cambrer i Na Renard, porter.

!

En absència del Lleopard, Na Renard parlà molt bé al rei de Na Lleoparda, la muller del Lleopard, i aquest s'acabà enamorant d'ella i la prengué per muller. Absència del Lleopard, Na Renard parlà molt bé al rei de Na Lleoparda, la muller del Lleopard, i aquest s'acabà enamorant d'ella i la prengué per muller.

!

En tornar del viatge, el Lleopard acusa al rei de traïció. Na Renard diu al rei que el protegeixi d'ell perquè ha caigut en la seva ira i aconseguix que el rei la faci del seu consell.

!

El Linx accepta la batalla i perd. Aquest fet demostra que el Lleopard tenia raó i el lleó el mata víctima de l'ira i l'avergonyiment.

!

Al dia següent, el rei reuneix el seu consell. La Serp diu que amb el Bou i Na Renard al consell només hi havia problemes i malestar. En sentir-se acusat, el Bou explicà el que Na Renard li havia obligat a fer a la praderia i aquest s'enfadà amb ell.

!

Rancorosa amb el bou, un dia que tots tenien gana, Na Renard fa una de les seves estratègies i aconseguix que se'l mengin, esdevenint ella l'únic conseller del rei.

!

Na Renard ja està bé en aquesta situació, però s'enrecorda de la seva promesa amb l'elefant, i per por que no la descobrís, decidí buscar la mort del rei. Però l'Elefant acaba enganyant a Na Renard i explicant tota la veritat al rei, que la mata davant tothom.

!

Un cop morta Na Renard, la Cort estigué en bon estament.

- Construeix una sèrie de caselles i fes-hi constar: el títol de cada un dels exemples que conté l'obra, qui n'és l'autor, el resum del contingut, la moral de la història i l'argumentació que pretén reforçar:

TÍTOL	AUTOR	RESUM	ARGUMENTACIÓ	INTERPRETACIÓ MORAL
<i>Elecció d'un bisbe babau</i>	<i>Na Renard</i>	<i>El cabiscol i l'ardiaca s'oposen a l'elecció del savi sagristà per bisbe i volen elegir un canonge molt ximple. Un altre canonge comenta: el lleó podrà defensar el seu càrrec, però si és el cavall, què farà contra un lleó?</i>	<i>Na Renard a favor de l'elecció d'un rei fort com el lleó en perjudici del cavall proposat pel bou.</i>	<i>Per exercir autoritat cal força i poder.</i>
<i>L'escrivà espia</i>	<i>Lleopard</i>	<i>Un comte que estava en guerra amb un rei més poderós, va subornar l'escrivà del rei perquè li digués detalls de la lluita i l'estratègia.</i>	<i>El Lleopard aconseguix que la guineu no entri a la Cort.</i>	<i>No ens hem de refiar de ningú.</i>

<i>El sarraí infidel</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Un cristià es refiava molt d'un sarraí, però un dia aquest, a causa de la diferència de religions, només pensava en la manera de matar-lo.</i>	<i>Na Renard explica a l'elefant que no ens hem de refiar de gent d'altres classes o estaments.</i>	<i>No ens hem de refiar d'algú que es contrari a nosaltres en algun aspecte.</i>
<i>L'ermità i la rata-donzella</i>	<i>Elefant</i>	<i>Un ermità li va demanar a un milà que li caigués una rata a la falda. Llavors va aconseguir convertir-la en donzella i tot i oferir-li el Sol, la lluna, el núvol, el vent, les muntanyes i l'home, ella va dir que només volia ser rata i tenir a un bell rat.</i>	<i>L'elefant li insinua que un s'ha de conformar amb lo que té.</i>	<i>S'interpreta la naturalesa de cada ésser viu.</i>
<i>La segona dona difama el fill del marit</i>	<i>Na Renard</i>	<i>L'home expulsa al fill (que havia tingut amb la seva primera muller) de casa seva per una mentida piadosa de la seva segona muller.</i>	<i>La guineu vol tranquil·litzar la sospita de l'elefant fent-li veure que farà la feina bruta.</i>	<i>No hem de creure cegament en la gent.</i>
<i>La llebre i el lleó</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Una llebre que farà de menjar pel lleó es retarda amb l'engany d'un altre lleó afamat. El primer lleó vol conèixer al mentider</i>	<i>Na Renard vol justificar com serà capaç de matar el rei.</i>	<i>La astúcia pot vèncer la força.</i>
<i>La puça i el poll</i>	<i>Elefant</i>	<i>Un rei premia amb diners a un servent que li ha tret una puça i fa que lli prenguin un altra servent que per rebre un premi, va mentir el rei.</i>	<i>L'Elefant expressa la seva por a ser rei.</i>	<i>Mentint no guanyem res sinó que sortim perjudicats.</i>
<i>El rei i els seus mals costums</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Un rei de mals costums i el seu consell malvat, fa sofrir als seus súbdits i aquests acaben desitjant-los la mort.</i>	<i>Na Renard vol justificar la traïció al rei.</i>	<i>Hem de procurar comportar-nos bé amb la gent,</i>
<i>El bisbe deshonest i el canonge</i>	<i>Bou</i>	<i>Un canonge, davant el seu deshonest bisbe, prefereix viure amb els pastors de veritat que amb els d'ànimes.</i>	<i>El bou respon que potser és preferible abandonar la Cort.</i>	<i>Hem de rodejar-nos de gent humil i honesta.</i>
	<i>Na Renard</i>			<i>Hem de procurar sempre el bé.</i>

<i>L'ermità i el rei convertit</i>		<i>Un ermità li explica a un rei que Déu considera millor regir bé els súbdits que ser ermità. I el rei demanà a l'ermità que es quedés allà amb ell per ajudar-li a comportar-se com a tal.</i>	<i>La guineu convenç al bou de quedar-se a la Cort per ajudar a que el rei actués bé.</i>	
<i>El simi i l'aduf</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Un joglar va penjar el seu pandero a un arbre i amb la remor del vent, feia molt de soroll. Un simi es pensà que n'hi havia menjar i el va estripar.</i>	<i>Na Renard vol explicar al rei que el so que escolten pot ser provingui d'un animal amb poca força.</i>	<i>No ens hem de fiar d'allò que escoltem.</i>
<i>El corb, la serp i la garlanda de la filla del rei</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Una serp es menjava els fills del corb cada any. Aquest se les enginyà perquè altres la matessin posant prop del riu una garlanda d'or de la filla d'un rei. Els servents en veure la garlanda la van anar a buscar i van matar la serp que hi era allà.</i>	<i>Na Renard es fa la forta donant a entendre que amb astúcia mataran a la bèstia que bramula.</i>	<i>L'astúcia guanya la força.</i>
<i>L'agró, el cranc i els peixos</i>	<i>Na Renard</i>	<i>En un estanc viuen el cranc i l'agró. Un dia l'agró l'avisava de què hi ha un lloc on no els pescaran i se'ls va emportant de mica en mica. Però en comptes de portar-los, se'ls menja pel camí. El cranc el descobreix i amb les espines dels peixos l'escanya.</i>	<i>La Serp insinua al rei una possible traïció de Na Renard.</i>	<i>No hem de refiar-nos mai dels nostres enemics perquè poden trair-nos.</i>
<i>La serp i el rei</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Un home sant és cridat a la cort del rei i s'adona que un dels consellers és la serp; i amb referències de la Bíblia, li recomana matar-la. Cosa que el rei no dubta en fer.</i>	<i>Na Renard vol donar a entendre que la Serp és un animal traïdor i que no ha de estar al consell, quan el que vol fer en realitat es treure-la de sobre perquè és massa astuta.</i>	<i>Hem de seguir els consells i els manaments de la Bíblia.</i>
	<i>Bou</i>			

<i>La sitja i l'argenter desagraït</i>		<i>Un ós, un corb, una serp i un home van caure a una sitja i un ermità els rescatà. Tos recompensaren l'ermità excepte l'home, que el traí.</i>	<i>El Bou vol justificar que l'home és dolent i fals.</i>	<i>Hem d'escoltar els consells dels demás (la Serp aconsellà a l'ermità que no salvés l'home)</i>
<i>La força i l'Astúcia.</i>	<i>Gall</i>	<i>Força i Astúcia es van enfrontar i Astúcia va guanyar.</i>	<i>Si els animals es fan amics dels humans, aquests els coneixeran i amb enginy se n'apoderaran.</i>	<i>La astúcia venç la força.</i>
<i>La dona luxuriosa i els bocs en lluita</i>	<i>Lleopard</i>	<i>La dona d'un burgès que es comporta com una prostituta és enxampada pel seu marit i aquest li explica un exemple: dos bocs pugnaven en un prat i una guineu, que morí esclafada per les testes, deixà clar que la culpa de la seva mort era només seva.</i>	<i>El Lleopard vol explicar que la visió del mal ens arrossega a ser malvats.</i>	<i>Nosaltres mateixos ens podem buscar mala sort com a conseqüència dels actes que fem.</i>
<i>La filla del rei</i>	<i>Linx</i>	<i>Un rei, abans de lliurar la seva filla a un altre monarca, envia un cavaller al seu reialme. Tots, menys uns joglars, diuen que és malvat, i el rei no entregà la seva filla.</i>	<i>El linx vol explicar la maldat del rei dels homes criticant als joglars, que són capaços de lloar reis sense virtut.</i>	<i>Hem de fer cas a la opinió que és compartida per més gent.</i>
<i>El burgès ric i bo</i>	<i>Un dels vuit prohoms.</i>	<i>Un jove ric per l'herència dels seus pares decideix invertir els diners en construir un hospital i un pont, i així mostrar-ho a Déu.</i>	<i>Els prohoms planteja en què consisteix servir els altres</i>	<i>Totes aquelles bones accions que realitzem ens serà recompensades.</i>
<i>La donzella falsa</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Una donzella enganyava a la reina sense que aquesta gosés de fer res per la confiança íntima que la donzella gaudia del rei</i>	<i>La guineu explica els vicis que, des del poder, es poden encobrir</i>	<i>Aquelles persones que gaudeixen d'un estament social alt, tenen poder per sobre de tothom.</i>
<i>La freixura amb ham</i>	<i>Serp</i>	<i>Una guineu trobà en un prat una freixura i a dins hi havia un ham per enxampar qui la</i>	<i>La Serp insinua que amb la presència del Bou i Na Renard a la cort tot surt</i>	<i>Les coses no cauen del cel i tot allò que ens es donat fàcilment pot tenir al darrere una segona intenció.</i>

		<i>mengés, de manera que la guineu no va voler ni tocar-la</i>	<i>malament.</i>	
<i>El cavaller honrat i el pagès ric</i>	<i>Bou</i>	<i>Un ric pagès desitjava honorar atorgà la seva filla a un cavaller. El cavaller va ser ric, però el pagès no tenia els honors que tan desitjava de manera que s'empobrí</i>	<i>Contraposen riquesa i honor; el bou accepta que ha de morir per satisfer al lleó.</i>	<i>En la jerarquia medieval no es podia canviar d'estament fàcilment.</i>
<i>La dona tafanera, el gall i l'amo que entenia la llengua de les bèsties</i>	<i>Na Renard</i>	<i>Un home que entenia a les bèsties, però no podia dir res a ningú, sentí com els animals parlaven i va riure. Quan la seva dona l'escoltà riure sol, volia saber perquè i va dir que no menjaria ni beuria res fins que no s'ho digués. L'home escoltà al gall dir com ell controlava a les gallines i així va fer amb la seva dona fins que va tornar a menjar.</i>	<i>Na Renard donarà bons consells i no cal engrandir el consell.</i>	<i><u>En la societat d'aquells temps,</u> l'home era superior a la dona i Llull manifesta en aquest exemple la seva carrera masclista.</i>
<i>El papagai, el corb, el simi i la lluern</i>	<i>Gall</i>	<i>Eren en un arbre un papagai i un corb. Sota d'ells hi havia un simi posant llenya al damunt d'una lluern pensant-se que faria foc. El papagai avisava al simi, cosa que el corb no estava d'acord, de què era inútil. El papagai es va apropar tan que el simi el va agafar.</i>	<i>El gall exposa al rei les seqüeles de la ximpleria</i>	<i>No s'ha de forçar el que per naturalesa és d'una manera determinada.</i>

- Fes un esquema que reflecteixi com està construït l'exemple que explica Na Renard sobre l'home que entenia el que deien els animals.

Explicació de la qualitat de l'home d'entendre als animals.

!

Història del Bou i l'Ase

!

L'home riu i la seva dona li diu que li expliqui la causa del seu riure o no menjarà.

!

Conversació entre el Gall i el Gos

!

L'home fa cas de les opinions del Gall i apallissa la seva dona

- Quina és la funció de la història del bou i de l'ase?

Justifica perquè riu l'home i a partir d'aquí se succeeix la resta de l'exemple.

- Quina és la finalitat de l'exemple?

No engrandir el consell perquè a Na Renard ja li està bé sent només el Gall i ella únics consellers.

- Quina lliçó se'n desprèn? Hi estàs d'acord?

La lliçó que se'n desprèn és que en la societat d'aquell temps la dona era inferior a l'home i estava sotmesa a ella. No hi estem d'acord perquè afortunadament, hem avançat molt des de aquella època i està demostrat que no hi ha cap relació de superioritat entre sexes i per tant, la dona no ha d'estar sotmesa a l'home.

- El fet de no estar d'acord amb la lliçó que transmet l'exemple condiciona que la narració sigui més o menys agradable o interessant?

Està clar que d'aquest exemple se'n treu una temàtica molt pròpia d'aquell temps que avui dia ens és desagradable i per tant es podria suprimir.

- Explica les relacions que tenen els exemples que apareixen en el capítol 3 amb el passatge en el qual s'insereixen. Pot tenir algun significat especial que sigui Na Renard qui utilitzi un exemple extret de la vida del mateix Llull? Analitza els exemples que, en el capítol 4, s'intercanvien Na Renard i la Serp. Què volen significar els de l'un i de l'altre personatge?

Si, allò que vol donar a entendre utilitzant un exemple extret de la seva pròpia vida és que tothom ha de ser fidel a la religió sense excepcions. Sense adonar-nos, Llull va introduint aspectes i idees subordinades del seu pensament central i la lloança a Déu.

Na Renard vol convèncer al rei que la Serpentina des de sempre ha sigut objecte de desconfiament i que no ha de seguir els seus consells, ja que ho fa d'una manera perjudicial i ho fa a través dels seus exemples. Amb els exemples de la Serpentina, contraposats totalment als de Na Renard, li vol fer entendre al rei que un animal posseïdor de tanta astúcia com és la guineu protagonista podria estar traint-lo i manipulant-lo per aconseguir arribar al poder.

- Què critica Llull del funcionament de la cort del rei dels humans?

Llull denuncia la gran responsabilitat que tenen els reis i la seva cort en tot el que afecta els seus súbdits; critica les males influències dels mals consellers i la degradació moral progressiva en que poden portar els consells d'un conseller traïdor al rei.

- Busca la relació que hi pugui haver entre els problemes i els vicis que es posen de manifest en la visita del

Linx i el Lleopard a la terra dels humans i els que ja sabem que hi ha a la terra dels animals en aquest moment de la narració.

La causa dels problemes que tenen les bèsties i el humans resideix en el rei, que gaudeix d'una superioritat de origen diví, i per tant, gaudeix de privilegis sobre la resta de la població, sotmesa a la voluntat del rei.

- Fixa't bé en el moment en què a la cort dels humans apareix un home que podria ser el mateix Ramon Llull. Quina funció té aquest episodi en el qual l'autor fa una al·lusió a ell mateix?

Per implantar aspectes doctrinals del seu pensament i a la vegada reflectir la contraposició entre la primera i la segona intenció.

- Confecciona l'organigrama de la cort del rei Lleó.

SOBRE ELS PERSONATGES DEL LLIBRE DE LES BÈSTIES

- Fes un seguiment del personatge del Bou al llarg de la història. Com en resulta caracteritzat?

El bou, del bàndol dels herbívors, té un paper molt prominent en aquesta història ja que és un dels que més s'oposen a l'elecció del lleó com a rei i també és un el més manipulat per Na Renard.

Al començament, un dia que el rei tenia gana, Na Renard li aconsellà que es mengi al fill del pobre bou i del cavall. Aquests, enfurits, van marxar a la terra dels homes a cercar la seva aliança per venjar-se del rei. Però en arribar, els esclavitzen i al bou el destinen a l'escorxador; aquest s'assabenta abans i fuig cap al reialme de les bèsties altre cop. De camí, es troba a Na Renard i després d'haver-li explicat la maldat que reina als humans, l'astuta guineu l'ensarrona perquè bramuli tres cops al dia i tres cops a la nit... El bou, acusat de traïció, confessa al rei tot el que Na Renard li havia dit, i aquesta, enfurida, fa que el rei es mengi al bou.

- Analitza l'actuació del Paó en el capítol 6, en l'episodi que porta a la mort del Bou. Quins són els mòbils de la seva actuació?

El paó actua així, fent cas a Na Renard perquè li té molta por i perquè menjaven del mateix blat que ell i així si moria el Bou en tindria més per a ell.

- Quina funció fa l'Elefant en el desenllaç de la trama?

L'elefant fa de desencadenant del desenllaç d'aquesta història.

- Es pot dir que el Lleopard és un personatge íntegre en qui Llull projecta les qualitats més elevades? Raona la resposta a partir de l'anàlisi de la seva actuació en l'ambaixada al rei dels homes i en el combat amb el Linx.

Sí, Llull caracteritza el Lleopard com un animal noble, per això es enviat al rei dels homes. També es un animal valent i fort; la seva valentia es demostrada quan acusa al rei de traïció i la seva força, en guanyar el combat contra el Linx.

- El cinisme del comportament de Na Renard, en què es caracteritza?

És traïdora rancuniosa i tot i que és un dels animals menys corpulents, és caracteritzada per una astúcia i una habilitat mental increïble, capaces d'arribar a enganyar i trair a tota la cort reial de les bèsties

- Fes una llista dels defectes d'un mal rei, partint, d'una banda, de l'experiència dels missatgers a la cort del rei dels homes i, de l'altra, de les paraules que els diu l'home injuriat i de l'exemple que explica l'Onça al Lleopard (capítol V).

Luxuriós, injuriós, malvat, no deixar-se veure ni parlar amb aquell que ho desitges sinó molt rarament, cometre pecats amb normalitat, aprofitar-se dels seus súbdits cobrant impostos, menysprea els presents que els missatgers li donen i vol subjugar el Lleó, després que aquest li hagués enviat presents.

- En què consisteix la perversitat dels arguments i dels exemples que posa Na Renard? Fixa't en les raons de tipus teològic i religiós que addueix de vegades. Quan són indiscutibles, i quan inacceptables?

Na Renard vol exercir el poder des d'un segon pla.

- Analitza les estratègies amb què Na Renard es va desfent dels seus rivals.

Es presenta tota una trama de astutes estratègies per anar-se'n desfent dels possibles obstacles per arribar al poder:

Primer convenç a l'elefant de que mati al lleó i es proclami rei; després manipula al bou perquè bami tres cops al dia, etc., descobrint finalment que Na Renard li havia obligat i més tard, acabà amb la mort del Bou; quan el Lleopard és a la terra dels homes, Na Renard posa a les mans del rei Na Lleoparda, fent així que quan tornés el Lleopard aquest s'enfrontés contra el Linx (en representació del rei); es desfà de la Serp perquè és molt llesta i li interessa desfer-se d'ella.

- Analitza l'última argúcia de Na Renard per salvar-se.

En l'últim capítol a l'elefant li feia sentir malament el fet de trair el rei i decideix descobrir a Na Renard. En sentir-se acusat davant el rei, Na Renard menteix desesperadament: diu que ha fingit aquesta traïció per provar la lleialtat dels seus súbdits.

- Arriba Na Renard a una plena felicitat com a resultat de les seves maquinacions?

Sí, quan és l'únic conseller del rei amb el conill de cambrer i el paó de porter, però per por a que l'elefant no la descobrís decideix buscar la mort del rei.

- Analitza en quin sentit hi ha una progressió en els errors que el Lleó comet com a rei, i quin significat té aquesta progressió.

L'avanç dels errors del lleó és causada perquè Na Renard està sempre al seu costat.

- Quin grau de culpabilitat atribueix Llull al Lleó en tot el que ha passat al seu regne? De què és responsable? Tingues en compte que la història no acaba amb la destitució del rei.

El lleó, per tradició literària, sempre ha gaudit de la condició de rei de totes les bèsties, doncs posseeix totes les qualitats adients per aquest càrrec: la feresa, el coratge, l'orgull, la força i un posat esgarriat. Sembla que Llull dubti en que aquestes qualitats siguin les suficients per a un rei i per aquest motiu pensa en una elecció democràtica, contrastant opinions dels herbívors, la qual cosa donarà a l'elecció del rei una major fermesa. El lleó és responsable de no haver escollit bons consellers i d'haver-se deixat manipular per una guineu, insignificant per a ell, mirant-lo des d'un punt purament corporal.

- Exposar els atributs morals que identifiquen cada una de les bèsties. Comenta'n els defectes i vicis que són compartits pels humans.

LLEÓ: és el rei de totes les bèsties i l'element essencial per demostrar la debilitat dels governs d'un rei. La figura del lleó és indiscutible i tot i això es veu la manipulació tan profunda que sofreix.

NA RENARD: Es presenta com la dolenta de la història, com la més traidora de totes les bèsties. Alguns la temen, altres l'odien i altres simplement desconfien d'ella. El rei no s'adona de les males intencions de la guineu i la té al seu costat fins el desenllaç de la història.

LLEOPARD: S'assembla al lleó(també és corpulent) i ocupa un lloc privilegiat al costat del rei, tot i què patirà la seva traïció quan ell és al món dels homes.

LINX: Carnívor i fidel conseller del rei juntament amb el lleopard.

BOC: dona suport al cavall, com herbívor que és.

MOLTÓ: dona suport al cavall, com herbívor que és.

ELEFANT: Dels herbívors que s'oposen a l'elecció del lleó com a rei. Aquest és poruc malgrat el seu tamany. Fianlment actuarà amb lleialtat al rei.

BOU: Aquest animal és gros i de raonaments senzills i també serà manipulat per la guineu perquè no capta les seves males intencions.

GOS: el seu destí serà com a regal pels homes. Té un paper molt curt en la narració.

CAVALL: és el candidat dels herbívors per ser rei ja que és lleuger i humil.

CÉRVOL: dona suport al cavall, com herbívor que és.

CABIROL: dona suport al cavall, com herbívor que és.

GAT: el seu destí serà com a regal pels homes. Té un paper molt curt en la narració.

GALL: és proposat per l'ós per a ésser conseller per les seves qualitats de gall: despertar al rei pels matins i ensenyar-li a regnar.

DE COMPRENSIÓ GLOBAL

- Quina és la lliçó final del llibre?

La lliçó final del llibre és ben clara: val més fiar-se de gent de noble naixement que no pas de vil condició. Que no ens hem de refiar de qui per la seva pròpia natura és traïdora i mentidera (Na Renard) i que encara menys hem de atorgar-li poder.

- Posa en relació l'exemple de la rata-donzella i l'ermità amb la moralitat general del llibre.

Aquest exemple ens explica precisament que cada animal és com és per natura i no vol canviar, és a dir, que encara que Na Renard simuli ser d'una determinada manera, sempre serà traïdora i mentidera perquè ho és per natura.

- Posa en relació l'exemple del jove que construeix un hospital i un pont i els comentaris que l'acompanyen amb la moralitat general del llibre.

La moralitat del llibre es basa també en aquest exemple. Tot i els diners de l'herència que rep el jove, segueix sent bona persona i els utilitza per fer el bé.

- <<Déu no sofreix que el malvat príncep pugui viure gaire temps.>> Aquesta afirmació del *Llibre de les bèsties* també la trobem en *El príncep* de Maquiavel, tot i que aquest autor no havia llegit les obres de Llull. Informa't sobre Maquiavel i la seva obra.

Maquiavel va escriure, entre d'altres, una obra anomenada El príncep, en la qual es posa els seus principis sobre el bon govern

PER A LA REFLEXIÓ

- Elements definitoris i essencials en les formes democràtiques de govern, i comparació amb les formes de govern que s'exposen i es defensen en el *Llibre de les bèsties*.

Els animals volen governar amb la monarquia Absoluta, ja que ells volen ser els reis d'aquell poble. Sorgeixen dos bàndols clarament diferenciats i oposats: carnívors i herbívors.

- Reflexiona sobre l'afirmació següent: quan la literatura pretén ensenyar alguna cosa (té un objectiu més enllà d'ella mateixa) deixa de ser literatura; el *Llibre de les bèsties*, per tant, no és realment una obra literària. Estàs d'acord amb l'afirmació?

Sí. El Llibre de les bèsties, té una clara funció doctrinal, només hem de fixar-nos en la gran quantitat de exemples o faules que conté, totes amb la clara intenció de ensenyar-nos els comportaments que són adequats o les bases d'un bon govern.

1

Rei:

Lleó

Cort: Ós, Gall, Lleopard, Linx, Serp i Llop

Porter: Gos

Cambrer: Gat

Porter: Na Renard

Cambrer: Bou

Cort: Ós, Gall,

Serp i Llop

Rei:

Lleó

Porter: Paó

Cambrer: Conill

Cort: Na Renard

Rei:

Lleó

Porter: Paó

Cambrer: Conill

Cort: Gall i

Na Renard

Rei:

Lleó

Porter: Paó

Cambrer: Bou

Cort: Ós, Gall, Serp,

Llop i Na Renard

Rei:

Lleó

Porter: Paó

Cambrer: Bou

Cort: Gall i

Na Renard

Rei:

Lleó

1

2

3

4

5

6